

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.923 van 27 december 2016
in de zaak A. 220.912/IX-8982**

In zake: Elien BEUCKELAERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Leen Vanbrabant
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 363 bus 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW VRIJ KATHOLIEK ONDERWIJS OPWIJK

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 december 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van de vzw Vrij Katholiek Onderwijs Opwijk van 7 december 2016 waarbij het oriënteringsattest C van Elien Beuckelaers wordt gehandhaafd.

Tevens vordert de verzoekende partij het opleggen, onder verbeurte van een dwangsom, van voorlopige maatregelen ter uitvoering van dit arrest.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 december 2016, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leen Vanbrabant, die verschijnt voor de verzoekende partij en adjunct-directeur Anne Marie Vermetten, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Diane Mareen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Tijdens het schooljaar 2015-2016 is verzoekster leerling in het tweede jaar van de derde graad verzorging (BSO) aan het vrij katholiek onderwijs – bovenbouw te Opwijk.

De opleiding verzorging bestaat uit een gedeelte met vijf basisvakken – godsdienst, Frans, lichamelijke opvoeding, project algemene vakken en plastische opvoeding – en een beroepsgedeelte met een beroepsgerichte vorming verzorging, waarbij de nadruk wordt gelegd op het ontwikkelen van competenties. Voor het beroepsgedeelte wordt een geïntegreerd leerplan gevolgd, wat betekent “dat er geen onderverdelingen zijn volgens vakken” en dat er geen afzonderlijke leerplanonderdelen voor stage, praktijk of theorie bestaan, maar “dat theorie en praktijk als een geheel wordt aangeboden en ervaren”.

Die vorming resulteert op het rapport van verzoekster in, eensdeels, cijfers voor de algemene vakken en, anderdeels, wat de beroepsgerichte vorming betreft, cijfers voor zeven zogenaamde “algemene doelstellingen” (AD1 tot AD7) en cijfers voor stages.

Aldus vertoont het jaarrapport van verzoekster het volgende beeld:

	TOTAAL	
	Beh	Max
Godsdienst	77,5	100
Lichamelijke Opvoeding	80,6	100
Project Algemene Vakken	53,9	100
Frans	71,5	100
Plastische Opvoeding	73,6	100
Kwaliteitszorg (AD1)	53,9	100
Communicatie (AD2)	54	100
In team werken (AD3)	61	100
Gezondheid en welzijn (AD4)	53,7	100
Pedagogische handelen (AD5)	44,1	100
Indirecte zorg (AD6 3de gr)	52,8	100
Oriënteren (AD7 3de gr)	42,3	100
Stage BEJAARDEN	43	100
Stage KINDEREN	81,1	100
Stage THUISZORG	61	100
Keuzestage/remediëringstage	82	100
TOTAAL% (gewogen)	63,7	
GIP % Klastitularis	60,5	

3.2. Op het einde van het schooljaar kent de delibererende klassenraad aan verzoekster een oriënteringsattest C toe.

Nadat overleg zonder nuttig gevolg blijft, stelt verzoekster tegen deze beslissing beroep in bij het schoolbestuur. In haar beroep wijst verzoekster erop, onder meer, dat enkel de tekorten werden geëvalueerd maar dat geen rekening werd gehouden met het gemiddelde eindpercentage van 63,7% en met de resultaten van de GIP waar zij 60,5% behaalde. Zij stelt dat de resultaten van de praktische stages het kleine theoretische tekort zouden kunnen compenseren. Met

betrekking tot de tekorten stelt verzoekster met betrekking tot AD7 dat zij altijd zal falen als zij een directe vraag krijgt en weinig tijd om een mondeling antwoord te formuleren. Met betrekking tot AD5 erkent zij dat dit een zwak punt blijft en dat zij “het [er] inderdaad moeilijk mee [heeft]”. Zij stelt evenwel er voor de examens “een immens werkpunt” van te hebben gemaakt. Zij denkt dat er een positieve evolutie was “maar de punten van de examens hebben we niet gekregen en zijn ook niet te vinden via smartschool”.

3.3. Op 19 augustus 2016 beslist de beroepscommissie, verzoekster gehoord, om het C-attest te handhaven.

Bij arrest nr. 235.843 van 26 september 2016 beveelt de Raad van State bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing.

3.4. Op 6 oktober 2016 beslist de beroepscommissie, andermaal verzoekster gehoord, om het C-attest te handhaven.

Bij arrest nr. 236.226 van 25 oktober 2016 beveelt de Raad van State bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing.

3.5. Na dit tweede schorsingsarrest wordt verzoekster uitgenodigd voor een hoorzitting op 7 november 2016. Verzoekster vraagt op de hoorzitting om kennis te nemen van de examens die “ten grondslag liggen aan het stuk met overzicht van de leerplandoelstellingen AD7 en AD5 met resultaten van verzoekster”. Deze stukken worden bij e-mail van 10 november 2016 aan verzoekster meegedeeld.

Op 21 november 2016 schrijft de raadvrouw van verzoekster aan de beroepscommissie dat het C-attest hoofdzakelijk steunt op het mondelinge examen afgenomen binnen het vak AD5 maar dat aan de hand van de te summiere

nota's van de leerkracht de resultaten van het mondeling examen niet objectieverbaar zouden zijn.

3.6. Op 7 december 2016 beslist de beroepscommissie om het C-attest te handhaven. Zij motiveert:

“[...]”

1. Door de leerling wordt voorgehouden dat de vastgestelde tekorten op zich niet worden betwist maar dat bij de beoordeling van de resultaten door de delibererende klassenraad onvoldoende of geen rekening werd gehouden met de medische toestand van de leerling. Daarnaast wordt verwezen naar de afwezigheid van remediëring, begeleiding en het ontbreken van redelijke aanpassingen zoals bedoeld in het M-decreet.

Uit het dossier zoals voorgelegd aan de beroepscommissie blijkt dat er, voor zover de beroepscommissie daarover kan oordelen, wel degelijk remediëring en begeleiding is voorgesteld en doorgevoerd. Het ontbreken van “redelijke aanpassingen” wordt evenmin aannemelijk gemaakt en in elk geval niet geconcretiseerd. Uit de stukken blijkt bovendien dat de school wel informatie heeft ingewonnen omtrent de mogelijke beperkingen die de medische toestand van de leerling veroorzaakten en dat de school heeft gehandeld conform deze verstrekte informatie.

De medische toestand zal ongetwijfeld mede aan de basis hebben gelegen van het onvoldoende behalen van de leerplandoelstellingen maar het vaststellen van de oorzaak kan het bestaan van de tekorten niet ongedaan maken.

2. Door de leerling wordt voorgehouden dat binnen het leerplan verzorging het vak verzorging als één geheel beschouwd wordt en dat zij voor dat vak geslaagd is met 57,1%. De tekorten welke zij behaalde op bepaalde onderdelen waaronder pedagogisch handelen, oriënteren en stage bejaarden zijn niet te beschouwen als vaktekorten.

De beoordeling dient er op gericht te zijn na te gaan of de leerling voldoet aan de verschillende leerplandoelstellingen zoals voorzien in het leerplan verzorging. Er wordt nagegaan of deze algemene leerplandoelstellingen werden bereikt, en dit op basis van de opgetekende resultaten voor elk van de algemene doelstellingen. Deze algemene doelstellingen zijn geen artificiële onderverdeling van één vak. Enkel ‘AD 4, 5 en 6’ zijn vakgerichte doelstellingen, de overige gecomplexeerde AD's zijn vakoverschrijdend.

De vastgestelde tekorten zoals deze blijken uit de cijfermatig weergegeven resultaten, kunnen niet eenvoudig worden uitgewist door compensatie met de cijfers welke werden behaald voor de andere algemene doelstellingen. De tekorten zoals ze werden opgetekend tonen aan dat de algemene leerplandoelstellingen niet werden bereikt.

3. Er wordt voorgehouden dat bij de beoordeling van de resultaten de klassenraad geen rekening heeft gehouden met de positieve re-

sultaten en slaagcijfers, waarbij enkel werd gefocust op wat de leerling niet naar behoren zou hebben gedaan.

Volgens artikel 38 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs heeft een leerling voldaan voor het geheel van de vorming van het betreffend leerjaar indien zij in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen heeft bereikt.

De positieve resultaten en slaagcijfers die wel werden behaald, kunnen niet verhinderen dat moet vastgesteld worden dat welbepaalde leerplandoelstellingen niet worden behaald. De positieve resultaten worden afgewogen tegen de negatieve resultaten.

In concreto kan de commissie niet voorbij aan het gegeven dat voor AD 5, een belangrijke algemene doelstelling, ook in het voorgaande jaar een onvoldoende werd behaald, zodat zelfs de graaddoelstellingen niet werden gehaald.

Gelet op het aantal lesuren dat gespendeerd wordt per leerdoel blijkt dat LPD 5.3 en 5.7 een zeer belangrijk onderdeel is en veel meer doorweegt ten overstaan van andere leerplandoelen binnen AD 5, wat logisch is, gezien de hoeveelheid leerstof die moet verwerkt worden binnen LPD 5.3 en 5.7.

In totaal hebben de leerlingen van 6 VERZ. 180 lesuren binnen AD 5 of 5 uren per week. AD 5 is derhalve een zeer belangrijke en doorslaggevende doelstelling.

In deze 180 lesuren komt ook de theorie van de axenroos (valt onder AD 2.1) aan bod. Tien procent van de lesuren wordt besteedt aan ‘werken aan de GIP’ onder begeleiding of in klasverband.

De oplijsting van de door de leerling behaalde leerplandoelstellingen toont dat de leerling onvoldoende de leerplandoelstellingen behaald voor een equivalent van 92 lesuren op een totaal van 162 lesuren die puur gespendeerd worden aan AD 5.

[hier volgt een tabel met een overzicht van de leerplandoelstellingen AD5, het aantal lestijden en telkens aangekruist of verzoekster de desbetreffende doelstelling al dan niet bij de theorie of de GIP heeft behaald]

4. Er wordt voorgehouden dat geen rekening werd gehouden met de resultaten van de geïntegreerde proef waar zij 60,5 % behaalde.

De geïntegreerde proef [...] vormt inderdaad een belangrijk onderdeel van de beoordeling, doch niet het enige. Het volstaat niet om enkel de resultaten van het GIP te bespreken om tot een beoordeling te komen. Het resultaat behaald voor GIP is een globaal cijfer van een productevaluatie en een procesevaluatie.

Aan het ‘werkstuk/product’ wordt voornamelijk gewerkt buiten de schooluren. Het werkstuk zelf wordt beoordeeld zonder rekening te houden met de mogelijkheid dat de leerling hulp of medewerking heeft gekregen bij de realisatie ervan.

De procesevaluatie beoordeelt het volledig zelfstandig handelen van de leerling. Het behalen van slaagcijfers voor de GIP betekent dan ook niet dat de leerling automatisch alle vaardigheden heeft verworven die vooropgesteld worden door de leerplandoelstellingen. Uit de hoger opgenomen op-

lijsting wordt aangeduid welke LPD aan bod zijn gekomen in de GIP en welke door de leerling al dan niet werden behaald.

Er moet worden vastgesteld dat zowel op stagerapporten/verslagen, bij examenvragen, bij GIP-evaluaties alsook op de waarschuwingsverslagen meermaals wordt geoordeeld dat Elien de opdracht en/of leerinhoud niet begrijpt.

Bij classificatie van de evaluatiecriteria binnen de GIP onder de onderscheiden AD's moet worden vastgesteld dat ondanks het globale slaagcijfer voor de GIP binnen de procesevaluatie de leerling een onvoldoende behaalt op AD 5 (14/35) én AD 7 (9/40).

Ook bij de groepsactiviteit bij de oudere zorgvrager (= productbeoordeling), die uitgevoerd moet worden tijdens het GIP-jaar, wordt vastgesteld dat de leerling een onvoldoende scoort op de evaluatiecriteria betreffende het eigen handelen en zelfstandig werken.

De lacune betreffende het eigen handelen en zelfstandig werken is derhalve manifest aanwezig. De commissie stelt daarenboven vast dat de leerling en haar ouders daaromtrent door de school op gedetailleerde wijze werden ingelicht. Het mailverkeer tussen de school en de leerling (en haar ouders) met betrekking tot de GIP tonen ten overvloede aan dat terecht werd geëvalueerd rekening houdende met alle elementen uit het leerlingendossier.

Op 21 maart 2016 schreef [I.C.] (leerkracht) aan de leerling: 'Jouw GIP zorgt voor de nodige problemen. Ik heb het gevoel dat je compleet niet weet wat de inhoud ervan is, omdat je het onderwerp niet beheerst. Het deel over kinderen moet je helemaal herwerken. Het bevat geen structuur en een aantal dingen zijn helemaal niet relevant. Het deel rond ouderen heeft een betere samenhang, maar moet nog veel dieper worden uitgewerkt. Kortom: ga opzoek naar geschikte info, lees, selecteer en verwerk het. Laat je door iemand helpen, die samen met jou de grote lijnen uittekent. Sla dit advies niet in de wind, anders komt het niet goed.'

Op deze mail wordt gereageerd door de ouders van de leerling op 28 maart 2016 als volgt: '...., maar bij het zien van de punten van mijn dochter (Elien Beuckelaers) denk ik dat het tijd is voor een andere aanpak.

Elien wenst niet dat wij haar helpen met haar GIP, noch dat wij haar ondervragen voor de theoretische materie. Vooralsnog hebben we haar keuze gerespecteerd, maar als ouders beseffen wij echter dat het nu vijf voor twaalf is, zeker wat betreft haar GIP. Ze wil alles zelfstandig doen maar wij beseffen dat dit maar tot op een bepaald niveau kan, aangezien ze door haar ziekte structuur mist.

Vanavond heb ik dus voor de eerste maal haar GIP gezien en effectief, het mist diepgang, logica en structuur. Wat ik moeilijk begrijp is dat ze bij een vorige evaluatie 49/100 haalde voor waarschijnlijk plus minus hetzelfde werk en ze nu veel slechter scoort. Mijn vraag naar U toe is dus of het eventueel mogelijk is om een voorbeeld te kunnen inzien of te gebruiken voor het maken van haar GIP, als leidraad zal het haar structuur en inzicht geven.

Indien niet denk ik dat het moet mogelijk zijn dat wij, als ouders, zorgen voor structuur en haar helpen met haar GIP, Mijn dochter wil dit niet

omdat dit blijkbaar van jullie niet mag, maar Ik vermoed dat andere ouders dit ook wel doen.

Het gegeven is immers dat, als wij nu niet snel ingrijpen, het dit schooljaar niet zal lukken en mijn dochter wil haar jaar niet overdoen. Onze betrachting als ouders is altijd geweest dat Elien zou slagen in dit jaar, wat er achteraf nog gebeurt is vandaag nog niet aan de orde. Dienaangaande heb ik haar voor morgen al een opdracht gegeven in verband met haar GIP en elke dag krijgt ze een nieuwe opdracht, zodanig dat haar dossier relatief in orde is na de paasvakantie.

Mijn tweede vraag naar jou toe is of het mogelijk is om na de paasvakantie een snelle evaluatie te krijgen van haar GIP, zodanig dat we weten dat ze nu wel op de juiste weg zit.'

Door de school wordt hierop gereageerd als volgt (bericht dd. 29/03/2016): '....Het siert Elien dat ze zo zelfstandig wil handelen. U kan haar inderdaad ondersteuning bieden, maar het is niet de bedoeling dat u de GIP maakt. Naar mijn aanvoelen heeft Elien het al moeilijk met het zoeken naar informatie en het selecteren van bruikbare gegevens. Dan durf ik mij nog niet uitspreken over het verwerken ervan.

Wat mij opvalt, zeker bij een mondelinge reflectie, is dat ze enkel zinnen letterlijk uit haar werk kan citeren, zonder er ook maar iets van te begrijpen of in een ruimer kader te kunnen plaatsen. Sommige titels doen zelfs niet direct ter zake 'Metabool syndroom' en 'Osteoporose'. Zij kunnen wel aangeraakt worden als ze goed gekaderd worden, want het is niet de bedoeling om een ziektebeeld te gaan bespreken.

Andere zoals de 'Beweegtuin' en 'Speel met je kindje zijn voeten' kunnen door Elien niet extra toegelicht worden, waardoor zij het spelen met de voeten ook heel letterlijk interpreteert.

Bij de totnogtoe laatste titel bij het deel van de peuter 'Het bewegingsapparaat van het kind' krijgen we een heel bizarre opener 'Zonder gewrichten'. De info die we hier krijgen is wel een leuk weetje, maar zeker niet essentieel. Waarschijnlijk is het de bedoeling om dit onderdeel nog verder uit te werken, maar met wat ik op 14 maart te horen kreeg, was dat verre van duidelijk.

Er is inderdaad nog heel veel werk aan de winkel. De reden waarom Elien minder punten heeft gekregen op de laatste evaluatie, is omdat er praktisch geen nieuwe info aan toe is gevoegd en omdat zij zelden de meegegeven correcties doorvoert. Ik moet steeds dezelfde fouten opnieuw aanduiden en word hier vrij moedeloos van.

Een GIP kan ik wel ter inzage op school aanbieden, maar mee naar huis geven, wordt normaliter niet gedaan. Ik vraag eens na bij de GIP-verantwoordelijke.

Tot slot zal ik iedere GIP die mij toegestuurd wordt, dus niet enkel die van Elien, asap doorlezen en corrigeren. De leerlingen weten dat alle mentoren hen steeds zullen bijstaan met feedback.'

Dit mailverkeer toont ten overvloede aan dat zelfs de ouders erkennen dat de leerling maar tot op een bepaald niveau zelfstandig kan handelen, omdat de leerling structuur mist, te wijten aan haar ziekte.

Dit gebrek aan zelfstandig handelen, wordt bij de uitwerking van de GIP duidelijk opgevangen door de hulp van derden bij de buitenschoolse werkzaamheden en verklaart het uiteindelijke resultaat. Doch deze hulp van derden heeft er in concreto niet toe geleid dat er een verbetering of gunstige evolutie kon worden vastgesteld bij ‘het zelfstandig handelen’ zelf, nochtans een belangrijke competentie.

5. Er wordt voorgehouden dat geen rekening werd gehouden met de resultaten van remediëringstage.

De klassenraad heeft in haar motivering ten onrechte verwezen naar een tekort voor stage. Het opgelopen tekort werd inderdaad ‘uitgevlakt’ door de resultaten behaald bij de remediëringstage.

Door de leerling wordt voorgehouden dat de tekorten, zijnde wat ze zijn, minstens ten dele gecompenseerd worden door de resultaten voor de stages omdat deze dezelfde competenties evalueren.

Evenwel kunnen op stages een groot deel van de leerplandoelen (van AD 5) niet geëvalueerd of gerealiseerd worden vanwege de aard van de leerplandoelen. Er wordt verwezen naar de begrippen die aan bod komen in het leerplan zoals “verduidelijken, toelichten”. Op stage wordt een leerling niet met alle situaties geconfronteerd die wel in het leerplan zijn opgenomen. Deze doelstellingen zijn evenwel noodzakelijk als onderbouw en belangrijk om het referentiekader van de leerling op te bouwen én te vergroten.

De beroepscommissie stelt dan ook vast de leerplandoelstellingen onvoldoende werden behaald om een A-attest toe te kennen gelet op de vastgestelde tekorten voor AD7, Oriënteren, en AD5, Pedagogisch handelen. De zwakke resultaten voor Project Algemene Vakken, Kwaliteitszorg, Communicatie, Gezondheid en Welzijn, Indirecte zorg bevestigen deze vaststelling. Het algemeen slagingspercentage kan deze vaststelling niet ten gunste beïnvloeden, nu dit percentage geen rekening houdt met het relatief belang van de onderscheiden algemene doelstellingen. ”

IV. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Uiterst dringende noodzakelijkheid

5. De bestreden beslissing laat verzoekster niet toe om de normale studieloopbaan voort te zetten in de studierichting van haar keuze – namelijk het zevende specialisatiejaar kinderverzorging – en ontnemt haar het getuigschrift van de derde graad secundair onderwijs, minstens verplicht het haar daartoe het jaar te hernemen.

Verzoekster beroept zich dan ook terecht op de vaste rechtspraak van de Raad van State die aanneemt dat in zulke omstandigheden aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan, omdat het dreigende verlies van een schooljaar niet tijdig met een gewone schorsingsprocedure ongedaan kan worden gemaakt.

Even terecht wordt dit in de nota met opmerkingen niet betwist.

VI. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. Een eerste middel is genomen “uit de schending van 37, 38 en 57 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs, art. 123 ev van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs van 17 december 2010, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en de vereiste van de juiste feitelijke grondslag”.

Verzoekster herinnert eraan dat in het schorsingsarrest van 25 oktober 2016 wordt overwogen dat de beroepscommissie niet antwoordt waarom aan de tekorten van AD5 en AD7 zoveel gewicht wordt gegeven in verhouding tot de overige slaagcijfers en waarom ze niet kunnen worden gecompenseerd door eensdeels de resultaten op de stages die volgens verzoekster ook dezelfde competenties evalueren en anderdeels de resultaten van de andere vakken, in het bijzonder de GIP.

Een opgave van het aantal lesuren voor AD5 geeft haar dat inzicht niet omdat zij niet weet hoeveel uren aan de andere vakken en de stages wordt besteed.

De beroepscommissie staart zich blind op AD5 en maakt geen afweging tussen de ruime slaagcijfers op de stages en de GIP en het ene tekort op AD5.

Verzoekster gaat vervolgens in op de examenresultaten. Zij merkt op dat voor het vak AD5 op het einde van het jaar twee examens werden afgenomen met als totaal resultaat 48,2%. Voor het schriftelijke examen dat de kennis toetst over de zorg voor ouderen behaalt verzoekster 31,5/45, voor het mondelinge examen scoort zij 11/40. Verzoekster licht toe waarom de resultaten van het mondelinge examen volgens haar volstrekt niet objectiveerbaar zijn aan de hand van de zeer summiere nota's van de leerkracht:

“Tijdens het mondeling examen werden er welgeteld 3 vragen gesteld, [...] en dan met name:

‘-vraag 36: hoe zit het met het geheugen van het lagere schoolkind?

-vraag 44: hoe komt het dat Socrates meer dan 2500 jaar geleden al zei ‘de jeugd van tegenwoordig trekt op niets’?

-vraag 42: leg uit: de puber kan hypothetisch denken.’

[...]

Ten eerste vertoont de schriftelijke weerslag van het mondeling examen lacunes wat betreft de vragen die zouden zijn gesteld en de gegeven antwoorden.

Met betrekking tot vraag 36 wordt meer concreet genoteerd in de toelichting dat er bijvragen werden gesteld maar dat Elien deze vragen niet kon beantwoorden, met als eindresultaat 6/20.

[...]

Welke deze bijvragen waren en/of wat de antwoorden van Elien waren kan [...] uit de toelichting niet worden opgemaakt. Dergelijke wijze van evaluatie is dus ruimschoots onvoldoende.

Ook kan verzoekende partij niets zinnigs opmaken uit de volgende zin die de gehele evaluatie behelst van de hoofdvraag: 'kleuterklas, motorische ontwikkeling = geheugen: Elien verwacht kleuterklas met 'lagere school-kind' en geheugen met motorische ontwikkeling.' Ook het verwachte (model)antwoord blijft een raadsel.

Met betrekking tot de vraag naar Socrates wordt een bijvraag gesteld 'welke fase komt er voor en na de adolescentie' maar het gewenste antwoord wordt niet aangegeven. Ook hier werden bijvragen gesteld. Een bijvraag ging over 'welke fase er komt voor en na de adolescentie'. Een tweede bijvraag zo blijkt uit de handgeschreven weerslag ging over 'pubers voordeel'. Deze bijvraag wordt zelfs niet uitgewerkt door de leerkracht en het is dus een raadsel wat hiermee wordt bedoeld en wat het antwoord was van de leerling.

Met betrekking tot vraag 42 wordt tenslotte gesteld dat Elien de vragen niet kan beantwoorden. Het wordt echter niet verduidelijkt of zij gezwegen heeft of een verkeerd antwoord heeft gegeven. Alsook het gewenste antwoord wordt niet opgeschreven.

In de schriftelijke weerslag van het mondeling examen ontbreekt dus enerzijds een weerslag van alle gestelde vragen en anderzijds van de gegeven antwoorden door de leerling, laat staan dat de juiste antwoorden werden opgeschreven."

Verzoekster stelt dat dit mondelinge examen doorslaggevend is geweest voor het tekort op AD5 en het C-attest.

Volgens verzoekster "gebeurde de quotering van het mondeling examen hoog[s]t ambigue en kan verzoekster niet achterhalen hoe het totaalcijfer uiteindelijk werd berekend". Verzoekster berekent twee hypothesen, afhankelijk van hoeveel punten op het mondelinge examen werden gegeven en zij noemt het een raadsel hoe de school aan 48,8% komt, als totaal van het schriftelijke en het mondelinge examen. Op het schriftelijke examen behaalde verzoekster 31,5/45. Voor het mondelinge examen wordt zowel een cijfer van 16/60 opgegeven als een cijfer van 11/40. Wordt de 16/60 in aanmerking genomen dan komt verzoekster uit op 45,23%; wordt de 11/40 in aanmerking genomen dan levert dit volgens haar het cijfer 50%.

Ten slotte voert verzoekster aan dat de evaluatie niet valide is omdat het mondelinge examen niet de leerplandoelstellingen beoordeelde. De leerplandoelstelling 5.7 heeft de focus op de ontwikkeling van kinderen beneden drie jaar en de ontwikkeling hierna dient slechts beknopt behandeld te worden. De vragen van het mondelinge examen betreffen evenwel niet deze periode in het leerplan aangeduid, maar wel kinderen en jongeren ouder dan drie jaar.

De beroepscommissie miskent volgens verzoekster nog steeds haar deliberatieplicht door uitsluitend op het tekort voor AD5 te focussen. De stages vormen een fundamenteel onderdeel binnen de studierichting en de kennis en theorie speelt een ondergeschikte rol. Het leerplan bepaalt voor AD5 dat de leerlingen moeten leren handelen in een concrete situatie en aanvullend moet ook aandacht worden besteed aan het duiden. Dit duiden en toelichten neemt echter niet de prominente rol in die de beroepscommissie eraan toebedeelt.

Waar het schoolreglement voorschrijft dat voor het vak Verzorging de leerlingen om te slagen een voldoende moeten halen op elk van de negen leerplandoelstellingen, is dit voorschrift onwettig.

Beoordeling

7. De aangevoerde schending van “art. 123 e.v.” van de Codex Secundair Onderwijs, van de artikelen 37 en 38 van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’ (het organisatiebesluit) en van het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel worden niet toegelicht.

In zoverre is het eerste middel niet ontvankelijk.

8. Op het eerste gezicht steunt het aan verzoekster toegekende attest niet op een blinde toepassing door de beroepscommissie van een regel in het

schoolreglement dat verzoekster een voldoende moet halen op elk van de negen leerplandoelstellingen.

Ook lijkt de beroepscommissie uit te leggen – afdoende of niet afdoende, dat is een ander hierna te onderzoeken aspect van het middel – dat en waarom de tekorten niet kunnen worden gecompenseerd door de gunstige resultaten, inzonderheid voor de stages en de GIP.

Voor zover verzoekster van het tegendeel uitgaat en hierin een schending van artikel 57 van het organisatiebesluit bespeurt, mist het middel feitelijke grondslag.

9.1. Verzoekster trekt thans, voor het eerst in de procedure voor de Raad van State, de punten in twijfel die haar zijn toegekend voor AD5, en wel uitsluitend omdat de quoterings van het mondelinge examen niet verifieerbaar en niet valide zou zijn.

9.2. In hoofddorde rijst de vraag of die grief in de huidige stand van de procedure ontvankelijk is.

Uit de stukken die aan de Raad van State zijn voorgelegd blijkt immers het volgende.

Verzoekster doet in haar bezwaarschrift van 6 juli 2016 gelden dat zij de punten van de examens niet heeft gekregen. Die punten zelf lijken echter online beschikbaar te zijn en verzoekster zou blijkens de stukken van het administratief dossier met deze vorm van kennisgeving ingestemd hebben. Wat vervolgens de exameninzage betreft, is verzoekster aangeboden om de examens in te kijken, maar zou zij op dit aanbod niet zijn ingegaan. Haar ouders, die hiervoor op het eerste gezicht als haar lasthebbers beschouwd kunnen worden, zouden dan weer wel de examens hebben kunnen inkijken in aanwezigheid van de klastitularissen, op 24 juni 2016.

In die omstandigheden lijkt het niet op te gaan als verzoekster slechts in aanloop naar de derde beslissing van de beroepscommissie, en dan nog pas na de hoorzitting, de examens nogmaals opvraagt en pas op dat ogenblik concrete klachten formuleert over de betrouwbaarheid van de haar toegekende examencijfers. De thans in het inleidend verzoekschrift aangevoerde grieven daaromtrent konden, zo lijkt, al in een eerder stadium van de beroepsprocedure zijn aangebracht.

9.3.1. Het is de Raad niet helemaal duidelijk welke gegevens aldus aan verzoekster al bekend waren. Hierop hoeft echter niet dieper ingegaan te worden. Hoe dan ook zijn de aangevoerde klachten immers niet ernstig.

9.3.2. Verzoekster betoogt dat de op het mondelinge examen toegekende punten niet verifieerbaar zijn.

Zij zet dit betoog uiteen op een wijze alsof zij niet zelf aanwezig is geweest op dat examen.

De betrokken leerkracht heeft immers de volgende notities gemaakt van het verloop van het examen:

“Volledig uitgeschreven vragen:

- Vraag 36: Hoe zit het met het geheugen van het lagere schoolkind?
- Vraag 44: Hoe komt het dat Socrates meer dan 2500 jaar geleden al zei ‘de jeugd van tegenwoordig trekt op niets’?
- Vraag 42: Leg uit: de puber kan hypothetisch denken.

De vragen worden door de leerling ‘getrokken’ uit een lijst van 61 vragen. De volgorde waarin de leerling de vragen beantwoordt, wordt door de leerling bepaald.

Vraag 36

‘kleuterklas, motorische ontwikkeling = geheugen: Elien verwacht kleuterklas met ‘lagere schoolkind’ en geheugen met motorische ontwikkeling.

Bijvragen -: dit betekent dat Elien de bijvragen die gesteld werden om toch nog verder te peilen naar haar kennis over dit item niet of niet correct konden beantwoord worden.

Vraag 44

‘Socrates: vroeger ook al het geval – nu’: in de vraag wordt al gegeven dat er 2500 jaar geleden dezelfde problemen waren met pubers. In haar antwoord

stelt Ellen dat pubers zich nu helemaal anders ontwikkelen.

‘voor en na adolescentie’ – magisch abstract: een bijvraag ‘welke fase komt er voor en na de adolescentie’ Volgens Elien komt magisch abstract denken voor de adolescentie komt (magisch abstract denken is geen fase)

Dit voorbeeld komt letterlijk uit de cursus.

Vraag 42

‘Hypothetische denken’ - : Elien kan de vraag niet beantwoorden.

‘Tip als dan’: ook na een tip kan Elien de vraag niet beantwoorden

‘Relativeren – geen idee’: er wordt een andere analoge vraag (vraag 43: de puber kan relativeren) voorgelegd maar ook die vraag kan Elien niet beantwoorden.

‘start puberteit –’: een bijvraag naar de leeftijd waarop de puberteit start. Ook hier moet Elien het antwoord schuldig blijven.

‘woorden aan elkaar rijgen zonder inhoud’: algemene conclusie van de leerkracht.

Na 10 minuten schriftelijke voorbereidingstijd vraagt de leerkracht of de leerling examen wenst af te leggen. Indien de leerling nog meer voorbereidingstijd wenst kan hij/zij langer werken. De mondelinge fase duurt zolang ze het duurt.

Dag en tijdstip waarop het mondelinge examen doorgaat, wordt meegedeeld ruim voor de aanvang van de examens.”

Deze weergave van het examenverloop volstaat, zo lijkt, om een reconstructie ervan mogelijk te maken en alleszins om verzoekster in staat te stellen voor de rechter op een minimaal geloofwaardige wijze het tegendeel ervan aannemelijk te maken. Het weze herhaald: ten slotte was zij het die ondervraagd werd. Haar betoog in het inleidend verzoekschrift doet echter geen poging om twijfel te doen rijzen bij de vaststelling dat zij bij vraag 36 de kleuter met het lagere schoolkind verwart en dat zij om die reden de bijvragen – welke die ook waren – evenmin kon beantwoorden. Bij vraag 44 leert het verslag van de leerkracht summier maar duidelijk dat verzoekster de vraag geheel verkeerd heeft opgevat en de bijvraag die nochtans uit de cursus komt, verkeerd heeft beantwoord; verzoekster weerspreekt dit geenszins. Over vraag 42 leert het verslag dat verzoekster de vragen niet kan beantwoorden; in het inleidend verzoekschrift onderneemt verzoekster geen poging om aan te geven welk antwoord zij dan wel gegeven zou hebben in strijd met deze vaststelling.

Voorts spoort ook de schriftelijke voorbereiding van verzoekster – voor vragen 36 en 42 telkens één volzin en niets over vraag 44 – met de weergave

van het verloop van het mondelinge examen door de leerkracht. In de huidige stand van de rechtspleging spreekt die voorbereiding alleszins de geschreven vaststellingen niet tegen.

Verzoekster kan bijgevolg niet ernstig beweren dat zij de haar op het mondelinge examen toegekende punten niet zou kunnen betwisten op een wijze die rechterlijke controle mogelijk maakt.

9.3.3. Vervolgens stelt verzoekster niet te kunnen achterhalen hoe het totaalcijfer voor AD5 tot stand is gekomen.

Dit is, zo lijkt, een zaak van materiële motivering en niet van formele motivering: van de beroepscommissie wordt niet gevraagd om in haar beslissing elke quoterings nogmaals uitdrukkelijk te becijferen.

Zoals de verwerende partij toelicht in de nota met opmerkingen, is het eindcijfer voor AD5 het resultaat van de cijfers voor dagelijks werk en voor examens in de beide semesters, en dit telkens in gelijke mate en, wat de examens betreft, voor drie schriftelijke en één mondeling examen die elk een gelijk gewicht krijgen. Verzoekster behaalt in het tweede semester een quoterings van 31,5/45 voor het schriftelijke examen en van 11/40 (wat reeds een afronding naar boven is ten gunste van verzoekster van 16/60) voor het mondelinge examen. Met die puntenverdeling voor ogen behaalt verzoekster in het tweede semester, als deze punten worden herleid naar een gelijk gewicht voor beide examens, het cijfer 48,75% – wat op het rapport nogmaals ten gunste van verzoekster naar boven afgerond blijkt te zijn tot 48,8%. De gewogen berekening van de punten voor de examens van het tweede semester lijkt bijgevolg materieel afdoende gemotiveerd te zijn.

Hieruit volgt ook, zo lijkt, dat verzoekster op het mondelinge examen ten minste 29,5/40 had moeten halen (of 44,25/60) om als jaarcijfer voor AD5 aan de helft van de punten en dus een slaagcijfer te komen, wat gelet op haar

schriftelijke voorbereiding, de weergave van het verloop van het examen en de niet gecontesteerde zwakke resultaten voor de andere examens en dagelijks werk, schier onwaarschijnlijk is – nog een reden om verzoekster belang te ontfeggen bij deze grieven.

9.3.4. Verzoekster heeft voor dit mondelinge examen blind drie vragen getrokken, zodat het toeval een factor speelt bij de spreiding van de vragen over de cursus. Verzoekster stelt deze werkwijze op zich niet in vraag.

Zij stelt terecht vast dat de drie vragen betrekking hebben op de situatie van oudere kinderen en adolescenten. In de huidige stand van de rechtspleging valt de Raad haar evenwel niet bij dat het leerplan aan het stellen van deze vragen in de weg zou staan.

In de eerste plaats zij vastgesteld dat het examen slechts een gewicht heeft van 12,5% van het totaal van AD5.

Vervolgens verwijst de verwerende partij in de nota vooralsnog op aanneembare wijze naar de bladzijden 130-131 van het leerplan verzorging, waar ook de kleuter, het schoolkind en de tiener zijn vermeld.

Ten slotte merkt de verwerende partij in de nota op “dat een leerling in het 6de jaar Verzorging niet wordt opgeleid voor het beroepsleven als kinderverzorger [...] maar voor ‘verzorgende’”, dat “[één] van de settings voor stage in het 6de jaar Verzorging [...] dan ook thuiszorg is” en dat hier ook gezinnen met kinderen van alle leeftijd bijhoren.

Daarbij wordt nog bedacht dat verzoekster niet beweert dat de leerstof waarover de vragen zijn gesteld in de les of de cursus niet aan bod komen.

Gelet op deze vaststellingen en daargelaten of verzoekster thans nog wel op ontvankelijke wijze kritiek mag leveren op de validiteit van de gestelde

vragen, neemt de Raad in de huidige stand van de rechtspleging aan dat de keuze van vraagstelling, mede in acht genomen hun relatief aandeel in het totaal, niet de pedagogische vrijheid van de verwerende partij te buiten gaat om het onderwijs naar eigen inzicht te verstrekken, binnen de perken van het na te volgen leerplan.

9.4. De vaststelling dat verzoeksters jaarresultaat AD5 44,1% bedraagt en bijgevolg een onvoldoende is, lijkt de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de verplichting om te steunen op de juiste feitelijke grondslag niet te schenden.

9.5. Daaruit volgt dan weer, dat verzoekster voor dit vak, waarvoor zij niet een voldoende jaarresultaat behaalt, de leerplandoelstellingen ook niet op voldoende wijze heeft bereikt. Een verwijzing door de beroepscommissie naar een bij veronderstelling ordentelijk vastgelegd jaartekort volstaat in de regel als formele motivering voor die vaststelling.

10. Verzoekster houdt vol dat haar C-attest uitsluitend zou steunen op dit ene tekort.

Zij gaat eraan voorbij, zo lijkt, dat de beroepscommissie het tekort voor AD5 wel belangrijk en zelfs doorslaggevend noemt, maar dat zij ook verwijst naar het jaartekort voor AD7 en de zwakke resultaten voor enkele andere vakken.

Voor zover verzoekster bijgevolg bij herhaling de onregelmatigheid van de beslissing tracht aan te tonen vanuit de feitelijk foutieve premisse dat “het ene tekort op AD5” het attest verantwoordt en dat de beroepscommissie “zich [hier] blind op [staart]”, kan het middel niet slagen.

11. De Raad van State ziet niet welk belang verzoekster erbij heeft om aan te vechten dat de beroepscommissie wel verwijst naar het belang van dit vak AD5, maar daar niet aan toevoegt “hoeveel uren aan de andere vakken én de

stages wordt gespendeerd en dus welke plaats AD5 concreet inneemt binnen de totale studie”. Verzoekster lijkt het best geplaatst te zijn om aan de hand van haar lesrooster te begrijpen hoeveel uren zij aan andere vakken heeft besteed.

12.1. Blijft dan nog de vraag of de tekorten van verzoekster, eenmaal deugdelijk vastgesteld, gecompenseerd kunnen worden door de andere, betere resultaten die zij behaalde. De eerdere beslissingen van de beroepscommissie hebben tweemaal tot een schorsingsarrest geleid, omdat verzoekster op die vraag geen afdoende antwoord gekregen leek te hebben.

12.2. Anders dan verzoekster betoogt, lijkt de beroepscommissie ditmaal wel aan te geven waarom de tekorten voor AD5 en AD7 volgens haar geen compensatie vinden in de gunstige resultaten voor de stage of de GIP.

De beroepscommissie oordeelt dat AD5 een belangrijke algemene doelstelling is waarvoor ook het voorgaande jaar een onvoldoende is behaald zodat zelfs de graaddoelstellingen niet werden gehaald. Zij onderbouwt het belang van dit vak door te wijzen op het aantal lesuren dat eraan wordt besteed en de omvang van de leerstof die verwerkt moet worden. Zij verwijst in het bijzonder naar de leerplandoelstellingen 5.3 en 5.7. Zij noemt AD5 een “zeer belangrijke en doorslaggevende doelstelling”. Zij merkt op dat verzoekster “onvoldoende de leerplandoelstellingen [heeft] behaald voor een equivalent van 92 lesuren op een totaal van 162 lesuren die puur gespendeerd worden aan AD5”. Ten slotte neemt de commissie in overweging dat een groot deel van de leerplandoelen niet geëvalueerd of gerealiseerd kunnen worden op de stages, terwijl die doelstellingen noodzakelijk zijn als onderbouw.

De commissie stipt in de meervermelde tabel aan welke leerplandoelstellingen overlappend aan bod komen bij AD5 en de GIP en welke doelstellingen uit AD5 niet aan bod komen in de GIP en door verzoekster niet zijn behaald. Zij erkent dat verzoekster een slaagcijfer behaalt voor de GIP, maar legt uit welke leerplandoelstellingen door verzoekster niet zijn gehaald. Zij overweegt

dat verzoekster binnen de context van het slagen voor de GIP niettemin onvoldoende scoort voor de deelaspecten eigen handelen en zelfstandig werken.

Alleszins heeft de beroepscommissie ditmaal wel de resultaten tegenover elkaar afgewogen en hiermee *prima facie* aan de formelemotiveringsplicht voldaan.

Verzoekster zou het liever anders gezien hebben. Zij wenst dat de commissie meer belang zou hechten aan de stages en de GIP. Daarmee weerlegt zij echter niet de vaststellingen van de commissie omtrent, eensdeels, het belang van AD5 en, anderdeels, het gegeven dat de stages die in een tabel geconcretiseerde, niet behaalde leerplandoelstellingen niet kunnen compenseren. Zij weerspreekt ook niet dat zij voor de GIP weliswaar is geslaagd, maar dat de tekortkomingen op grond waarvan zij niet is geslaagd voor AD5 ofwel niet aan bod kwamen bij de GIP of er ook een probleem vormden, zodat de commissie van oordeel mocht zijn dat het slaagcijfer voor de GIP het tekort niet kon compenseren. Dat de stages een fundamenteel onderdeel vormen van de opleiding lijkt de motivering van de beroepscommissie niet tegen te spreken. Verzoekster bespreekt de leerplandoelstellingen 5.6.1 tot 5.6.4, terwijl de commissie voornamelijk lijkt te putten uit de leerplandoelstellingen 5.3 en 5.7.

13. Het eerste middel, voor zover ontvankelijk, is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

14. Het tweede middel is genomen “uit de schending van art. 5, 56 en 57 van het Organisatiebesluit, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel,

het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en machtsoverschrijding”.

De aangevoerde bepalingen leren volgens verzoekster dat de GIP een belangrijk element vormt bij de deliberatie. Een slaagcijfer is tot nader order een slaagcijfer en opnieuw insinueert de beroepscommissie dat de hulp van derden tot dit slaagcijfer zou hebben geleid. Uit de geciteerde e-mail blijkt niet dat verzoekster hulp heeft gekregen bij de opmaak van haar GIP, integendeel. Bovendien is het de taak van de onderwijsinstelling om op voorhand bij de evaluatie van de GIP rekening te houden dat eventueel hulp van ouders mogelijk is en zodoende de cijfers kunnen worden beïnvloed.

De beroepscommissie “kan thans haar kar niet volledig keren” en de eigen evaluatiemethoden in vraag beginnen stellen eenmaal zij moet verklaren waarom zij moedwillig de GIP terzijde schuift. Op de beroepscommissie rust nog steeds de plicht om de goede resultaten van de GIP af te wegen tegen de tekorten en zij kon het gewicht van de GIP niet relativeren omdat hulp van derden mogelijk zou zijn. Dat de procesevaluatie het zelfstandig handelen beoordeelt en verzoekster hier niet in slaagt ligt niet in de lijn van wat in de stageverslagen wordt genoteerd. Verzoekster citeert het laatste stageverslag (blz. 19 van het verzoekschrift) om te concluderen dat zij zelfstandig kan handelen en waarom de beroepscommissie geen rekening houdt met het globale dossier.

Beoordeling

15. Over de aangevoerde schending ‘machtsoverschrijding’ wordt geen afzonderlijke toelichting gegeven.

In die mate lijkt deze schending samen te vallen met de aangevoerde schending van de artikelen 5, 56 en 57 van het organisatiebesluit, van de formelemotiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

16. Artikel 5 van het organisatiebesluit is gericht tot de delibererende klassenraad: zijn samenstelling, stemrecht, deliberatieregels, regels omtrent de notulering en ondertekening van de beslissing en formelemotiveringsplicht.

Niet op grond van dit artikel, maar op grond van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht lijkt van de beroepscommissie verwacht te mogen worden dat zij haar beslissing steunt op alle nuttige gegevens van het leerlingendossier. En niet op grond van dit artikel, maar op grond van de formelemotiveringswet lijkt die beroepscommissie verplicht de voorliggende bevestiging van het oorspronkelijke evaluatieresultaat uitdrukkelijk te motiveren.

In zoverre gesteund op artikel 5 van het organisatiebesluit, is het middel niet ernstig.

17. De aangevoerde schendingen van het proportionaliteitsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel worden niet nader toegelicht.

In die mate is het middel niet ontvankelijk.

18. Dat het resultaat van de geïntegreerde proef overeenkomstig artikel 56, § 2, derde lid, van het organisatiebesluit “een belangrijk element” vormt in de beslissing van de klassenraad, impliceert niet dat de beroepscommissie het slagen voor de GIP steeds moet laten resulteren in een geslaagd verklaren van de leerling.

19. Een beroep tegen een beslissing van de beroepscommissie beoogt een heroverweging uit te lokken van deze commissie. Beweren dat de commissie “haar kar niet mag keren” zou een beroep zinloos maken. Het vorige schorsingsarrest leerde dat de commissie onvoldoende aandacht had gegeven aan het resultaat voor de GIP. De commissie kan bezwaarlijk kwalijk worden genomen dat zij thans dit resultaat wel nader onderzoekt. Ten slotte zij bedacht dat de commissie, gelet op de devolutieve werking van het beroep, autonoom beslist als

ware zij zelf de klassenraad. Zij mag zich dus een eigen beeld vormen van de dossiergegevens, dat niet hoeft samen te vallen met wat eerder door de klassenraad is beslist. Zij mag indien daartoe reden is, zo lijkt, evaluaties zoals toetsen en examens autonoom herbeoordelen – wat verzoekster overigens blijkens het eerste middel net ook had gewenst dat de beroepscommissie zou doen met het mondelinge examen van AD5 – en zij mag in voorkomend geval bijkomende proeven opleggen aan de leerling. Zij mag ook rekening houden met de aanwijzingen van eerdere schorsingsarresten. Indien de schorsingsarresten daartoe nopen, mag zij ook haar vroegere beoordelingen aanvullen of bijstellen.

20. Verzoekster leest in de motieven van de beroepscommissie niet wat er lijkt te staan. De beroepscommissie ontkent immers niet dat verzoekster is geslaagd voor de GIP. Verzoekster behaalde een resultaat van ongeveer 60% voor de GIP. Dit is een slaagcijfer. De beroepscommissie wijst echter erop, zoals reeds is overwogen bij de beoordeling van het eerste middel, dat welbepaalde leerplandoelstellingen bij AD5 in het geheel niet aan bod komen bij de GIP. Zij wijst er voorts op dat sommige, in de ogen van de commissie belangrijke doelstellingen die wel overlappen met AD5, ook bij de GIP niet zijn gerealiseerd. Dat verzoekster voor het totaal van de GIP geslaagd is met 60%, spreekt die vaststelling niet tegen. Een citaat uit een verslag van één stageplaats weerlegt die vaststelling evenmin – overigens maakt verzoekster in haar toelichting niet duidelijk wat het verband is tussen die stagebeoordeling en de GIP-beoordeling, terwijl stage en GIP wel afzonderlijke onderwijsonderdelen zijn.

Kortom, verzoekster heeft het op het eerste gezicht bij het verkeerde eind als zij stelt dat de beroepscommissie het resultaat van de GIP relativiseert en zinledig maakt. Wat de commissie gedaan lijkt te hebben, is antwoorden op de vraag in het schorsingsarrest waarom dit goede resultaat niet in tegenspraak komt met de elders vastgestelde tekorten en deze tekorten niet kan compenseren.

21. Het tweede middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

22. Het derde middel is geput uit “de schending van artikel 5, 37 en 38 van het Organisatiedecreet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en machtsoverschrijding”.

Verzoekster heeft kritiek op het feit dat de beroepscommissie overweegt dat voor het voorbije jaar een onvoldoende werd behaald voor AD5 als ‘waarschuwing vak’ en dat verzoekster dus niet zou voldoen aan de graaddoelstellingen. Het zware gewicht dat de verwerende partij aan de waarschuwing geeft, wordt niet weerspiegeld in het schoolreglement en strijdt met artikel 38 van het organisatiebesluit.

Verzoekster kon redelijkerwijs verwachten dat indien de verwerende partij geen gunstige evolutie zag, zij haar alleszins erop zou wijzen dat zij haar resultaten moet verbeteren en zo niet, dat zij afstevent op een C-attest. De school engageerde zich middels haar schoolreglement dat zij de leerling zal helpen om betere cijfers te behalen voor dat waarschuwing vak. De school heeft haar engagement tot begeleiding van verzoekster niet nagekomen. Verzoekster verwijst nog naar de desinteresse van de school voor haar ziekte en de invloed ervan op haar functioneren.

Beoordeling

23. Om de reeds aangegeven reden is ook dit middel niet ernstig voor zover het verwijst naar artikel 5 van het organisatiebesluit.

24. Verzoekster licht niet toe waarin de schending zou bestaan van artikel 37 van het organisatiebesluit, van de formelemotiveringswet, van het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel of – zo er al een autonome draagwijdte wordt aan gegeven – de machtsoverschrijding.

In zoverre is het middel onontvankelijk.

25. Hiervóór is vastgesteld dat verzoekster er niet toe is gekomen om twijfel te zaaien omtrent de onvoldoende voor AD5.

Verzoekster was voor AD5 evenmin geslaagd in het eerste jaar van de derde graad. De vaststelling, door de beroepscommissie, dat verzoekster door in het tweede jaar van de derde graad andermaal een onvoldoende te behalen de graaddoelstellingen niet heeft bereikt, lijkt feitelijk correct. Het is voorts een vaststelling die mee mag verantwoorden, zo lijkt, waarom zwaar getild wordt aan het niet slagen voor AD5 dit schooljaar en die, meer bepaald, mede vermag te verduidelijken dat dit niet slagen niet gecompenseerd kan worden.

In zoverre gesteund op artikel 38 van het organisatiebesluit, eventueel in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel, is het middel niet ernstig.

26. Daargelaten de vraag of de grieven van verzoekster over de studiebegeleiding in feite juist zijn – wat de verwerende partij betwist in de nota – falen ze in rechte.

Immers, wat ter staving ervan door verzoekster wordt aangevend, kan mogelijk aantonen dat de school mede aansprakelijk is voor het minder gunstig resultaat, maar vermag niet aan te tonen dat dit resultaat ten onrechte als minder gunstig werd beschouwd. Immers, één zaak is of de leerling bewezen heeft de van haar verlangde kennis en kunde te bezitten, een andere, als zij die kennis en kunde niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan die-

gene zijn die haar op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Zulks betekent dat, indien een leerling de school terecht verwijt geen opmerkingen in de loop van het schooljaar te hebben gemaakt en geen passende begeleidingsmaatregelen te hebben voorgesteld, dat op zijn hoogst kan betekenen dat de school schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige eindresultaat van de leerling, maar niet dat dat resultaat gunstiger wordt. De Raad van State ziet met andere woorden niet dadelijk hoe een eventuele tekortkoming in de studiebegeleiding tijdens het schooljaar ertoe moet leiden het uiteindelijke resultaat als beter te evalueren dan wat er is geleverd, laat staan dat van de weeromstuit aan de leerling, ook al heeft zij het schooljaar niet met vrucht beëindigd, ter genoegdoening maar een A-attest of een getuigschrift verleend moet worden.

In zoverre is het middel niet ontvankelijk.

27. Het middel, voor zover ontvankelijk, is niet ernstig.

D. Slotsom

28. Er is niet voldaan aan de schorsingsvoorwaarde, dat een ernstig middel wordt aangevoerd.

VII. Voorlopige maatregelen

29. De vaststelling dat geen ernstig middel wordt aangevoerd volstaat om de gevraagde voorlopige maatregelen af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 december 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren